

31978L1026

L 362/1

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

23.12.1978

NÕUKOGU DIREKTIIV,**18. detsember 1978,****mis käsitleb veterinaariaalaste diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikust tunnustamist ja mis sisaldab meetmeid asutamiseõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise hõlbustamiseks**

(78/1026/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 49, 57, 66 ja 235,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

asutamislepingu kohaselt on alates üleminekuperioodi lõpust keelatud asutamise ja teenuste osutamise puhul igasugune diskrimineerimine kodakondsuse põhjal; niisugust kodakondsusel põhineva kohtlemise põhimõtet kohaldatakse eelkõige kõikide lubade andmise suhtes, mida on vaja veterinaararstina praktiseerimiseks, ja kutseorganisatsioonide või -organite registrisse kandmise või nende liikmeks saamise suhtes;

siiski näib olevat põhjendatud kehtestada teatavad sätted, et hõlbustada veterinaararstide tegevusega seotud asutamiseõiguse ja teenuste osutamise kasutamist;

asutamislepingu kohaselt ei tohi liikmesriigid anda mingisugust abi, mis võiks moonutada asutamistingimusi;

asutamislepingu artikli 57 lõikes 1 on sätestatud, et diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta antakse välja direktiivid; käesoleva direktiivi eesmärk on selliste diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamine, mille alusel võib veterinaariavaldkonnas tegevust alustada või sellega tegelda;

liikmesriikides antava veterinaararsti koolituse laadi ja pikkuse erinevusi silmas pidades tuleks ette näha teatavad kooskõlastamissätted, et võimaldada liikmesriikidel edasi arendada diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamist; selline kooskõlastamine on kehtestatud nõukogu 18. detsembri 1978. aasta direktiiviga 78/1027/EMÜ veterinaararstide tegevust käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ⁽⁴⁾;

koolitustunnistuse omamise seisukohast ei tähenda diplomite vastastikust tunnustamist käsitlev direktiiv tingimata selliste diplomitega hõlmatud koolituse võrdväarsust ning seepärast peaks selliste tunnistuste kasutamine olema lubatud ainult välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi keeles;

hõlbustamiseks riigiasutustel käesoleva direktiivi kohaldamist, võivad liikmesriigid ette näha, et lisaks koolitustunnistustele peab selle direktiiviga ettenähtud koolitustingimustele vastav isik esitama oma päritolu- või lähteriigi pädevate asutuste väljaantud

⁽¹⁾ EÜT C 92, 20.7.1970, lk 18.⁽²⁾ EÜT C 19, 28.2.1972, lk 10.⁽³⁾ EÜT C 60, 14.6.1971, lk 3.⁽⁴⁾ EÜT L 362, 23.12.1978, lk 7.

tunnistuse, milles märgitakse, et need koolitustunnistused on sellised, nagu käesolevas direktiivis ette nähtud;

teenuste osutamise osas on kutseorganisatsiooni või -organi registreerimise kandmise või selle liikmesuse nõue, mis on seotud kindla ja püsiva tegevusega vastuvõtvas riigis, kahtlemata takistuseks isikule, kes soovib osutada teenuseid, kui tegevus on ajutist laadi; seetõttu tuleks see nõue tühistada; sel juhul tuleks siiski tagada kutsealase distsipliini kontroll, mis on nende kutseorganisatsioonide ja -organite ülesanne; kui asutamislepingu artiklist 62 ei tulene teisiti, tuleks seetõttu sätestada, et asjaomaselt isikult võib nõuda teenuste osutamisega seotud andmete esitamist vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele;

hea maine ja laitmatu reputatsiooniga seotud nõuete osas tuleks teha selget vahet kutsetöö alustamise ja kutsetööga tegelemise nõuetele;

veterinaararstide tegevuse osas ei ole nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruses (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires ⁽¹⁾ ühtki erisätet määrusega reguleeritud kutsealade hea maine ja laitmatu reputatsiooni, kutsedistsipliini ega kutsenimetuse kasutamise kohta; sõltuvalt liikmesriigist neid eeskirju kohaldatakse või neid võib kohaldada nii palgatöötajate kui ka füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes; kõikides liikmesriikides on veterinaararstide tegevuse tingimuseks veterinaararsti diplomi, tunnistuse või muu kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemine; veterinaararstina võivad tegutseda nii palgatöötajad kui ka füüsilisest isikust ettevõtjad ning kõnealused isikud võivad oma kutsetegevuse jooksul veterinaararstina tegutseda mõlemal viisil; nende spetsialistide vaba liikumise võimalikult tõhusaks edendamiseks ühenduses on seetõttu vaja laiendada selle direktiivi kohaldamisala palgatöötajatest veterinaararstidele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA

Artikkel 1

Käesolevat direktiivi kohaldatakse veterinaararstide tegevuse suhtes.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2.

II PEATÜKK

VETERINAARIAALASED DIPLOMID, TUNNISTUSED JA MUUD VETERINAARIAALAST KVALIFIKATSIOONI TÕENDAVAD DOKUMENDID

Artikkel 2

Iga liikmesriik tunnustab artiklis 3 nimetatud diplomeid, tunnistusi ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on liikmesriikide kodanikele direktiivi 78/1027/EMÜ artikli 1 kohaselt välja antud teistes liikmesriikides, nii et need dokumendid annavad liikmesriigi territooriumil samad õigused veterinaararsti tegevuse alustamiseks ja sellega tegelemiseks nagu liikmesriigi enda väljaantud dokumendid.

Kui artiklis 3 nimetatud diplom, tunnistus või muu kvalifikatsiooni tõendav dokument anti välja enne käesoleva direktiivi jõustumist, lisatakse sellele dokumendi välja andnud riigi pädeva asutuse antud tunnistus, milles märgitakse, et see on kooskõlas direktiivi 78/1027/EMÜ artikliga 1.

Artikkel 3

Artiklis 2 nimetatud diplomid, tunnistused ja muud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid on järgmised:

a) Saksamaal

1. *Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung* (veterinaararsti riigieksamitunnistus), mille annavad välja pädevad asutused;
2. Saksamaa Liitvabariigi pädevate asutuste väljaantud tunnistused, mis kinnitavad, et pärast 8. maid 1945 Saksa Demokraatliku Vabariigi pädevate asutuste välja antud diplomid on tunnustatud võrdväärseteks punktis 1 nimetatud tunnistusega;

b) Belgias

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde (seaduses ettenähtud veterinaararsti diplom), mille annavad välja riiklikud ülikoolid, tsentraalne eksamikomisjon või riiklikud ülikoolihariduse eksamikomisjonid;

c) Taanis

bevis for bestået kandidatexamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.) (veterinaararsti kandidaadieksami sooritamist tõendav tunnistus), mille annab välja Kongelige Veterinaer- og Landbohøjskole;

d) Prantsusmaal

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (veterinaararsti riiklik diplom);

e) Iirimaa

1. *the degree of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)*;

2. *the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)* (kuningliku veterinaararstide kolledži liikmesust tõendav diplom), mis saadakse pärast mõne liri-maa veterinaariakooli täisõppeaja läbimist sooritatud eksami järel;

f) Itaalias

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnata dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, mille haridusministeerium annab välja pädeva riikliku eksamikomisjoni otsuse alusel;

g) Luksemburgis

1. *le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire* (veterinaararsti riiklik diplom), mille annab välja riiklik eksamimisjon ja mille kinnitab haridusministeerium;
2. mõnes ühenduse riigis väljaantud veterinaariaalast kõrgharidust kinnitavad diplomid, mis annavad õiguse alustada õpinguid, kuid mitte kõnealusel kutsealal praktiseerida, ja mida ametlikult tunnustab haridusministeerium kooskõlas 18. juuni 1969. aasta seadusega, mis käsitleb kõrgharidust ja välisriikide kraadide ja diplomite tunnustamist, koos tervishoiuministri kinnitatud tööpraktika tunnustusega;

h) Madalmaades

1. *het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen* (veterinaariaalase eksami sooritamist tõendav tunnistus);
2. *het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen* (veterinaariaalase eksami sooritamist tõendav tunnistus);

i) Ühendkuningriigis

järgmised kraadid:

- *Bachelor of Veterinary Science (BVSc.)*,
- *Bachelor of Veterinary Medicine (Vet.MB või BVet.Med.)*,
- *Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM ja S või BVMS)*,
- *the diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)* (kuningliku veterinaararstide kolledži liikmesust tõendav diplom), mis saadakse pärast mõne Ühendkuningriigi veterinaariakooli täisõppeaja läbimist sooritatud eksami järel.

III PEATÜKK

KEHTIVAD ÕIGUSED

Artikkel 4

Nende liikmesriikide kodanike osas, kelle diplomid, tunnistused ja muud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid ei vasta direktiivi

78/1027/EMÜ artiklis 1 ettenähtud koolituse miinimumnõuetele, tunnustab iga liikmesriik ametialase pädevuse piisava tõendina veterinaararsti diplomeid, tunnistusi ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mille nimetatud liikmesriigid on välja andnud enne direktiivi 78/1027/EMÜ rakendamist, ja neile lisatud tunnistust, milles märgitakse, et need kodanikud on tunnistuse väljaandmisele eelneva viie aasta jooksul olnud vähemalt kolm järjestikust aastat tegelikult ja seaduslikult kõnealuse tegevusega hõivatud.

IV PEATÜKK

AKADEEMILISE KRAADI TÄHISE KASUTAMINE

Artikkel 5

1. Ilma et see piiraks artikli 13 kohaldamist, tagavad vastuvõtavad liikmesriigid, et artiklites 2 ja 4 sätestatud tingimustele vastavatel liikmesriikide kodanikel on õigus kasutada oma päritolu- või lähteliikmesriigis kasutusel olevat seadusjärgset akadeemilist kraadi ja vajaduse korral selle lühendit kõnealuse riigi keeles. Vastuvõtavad liikmesriigid võivad nõuda, et kraadi tähise järele tuleb märkida selle väljaandnud asutuse või eksamikomisjoni nimetus ja asukoht.

2. Kui välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigis kasutusel olevat akadeemilise kraadi tähist võib segamini ajada vastuvõtva liikmesriigi tähisega, mis selles riigis nõuab täiendavat koolitust, mida asjaomane isik ei ole läbinud, võib vastuvõttev liikmesriik nõuda, et kõnealune isik kasutaks oma päritolu- või lähteliikmesriigis kasutatavat akadeemilise kraadi tähist vastuvõtva liikmesriigi määratud sobivas sõnastuses.

V PEATÜKK

SÄTTED ASUTAMISÕIGUSE JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUSE KASUTAMISE HÕLBUSTAMISEKS SEoses VETERINAARARSTIDE TEGEVUSEGA

A. Asutamisõigusega seotud erisätted

Artikkel 6

1. Vastuvõttev liikmesriik, kes nõuab artiklis 1 nimetatud tegevust esmakordselt alustavatelt kodanikelt hea maine ja laitmatu reputatsiooni tõendamist, aktsepteerib teise liikmesriigi kodaniku

puhul piisava tõendina selle kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi pädeva asutuse väljaantud tõendit, mis tõendab, et selle kodaniku puhul on liikmesriigi nõuded hea maine ja laitmatu reputatsiooni osas täidetud.

2. Kui välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik ei nõua kõnealust tegevust esmakordselt alustada soovivalt isikult hea maine või laitmatu reputatsiooni tõendamist, võib vastuvõttev liikmesriik nõuda kõnealuse välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi karistusregistri väljavõtet või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud kõnealuse välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi pädev asutus.

3. Kui vastuvõtval liikmesriigil on üksikasjalikke andmeid tõsise juhtumi kohta, mis on aset leidnud väljaspool selle territooriumi ning mille puhul on tõenäoline, et see mõjutab asjaomase tegevusega selles riigis, võib vastuvõttev liikmesriik sellest teavitada välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriiki.

Välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik kontrollib nende andmete õigsust. Kõnealuse riigi asutused teevad otsuse läbiviidava uurimise laadi ja ulatuse kohta ning teavitavad vastuvõtvat liikmesriiki kõikidest meetmetest, mida nad väljaantud tunnistuste või dokumentide suhtes sellest tulenevalt rakendavad.

4. Liikmesriigid tagavad edastatud teabe konfidentsiaalsuse.

Artikkel 7

1. Kui vastuvõtvas liikmesriigis kehtivad õigus- ja haldusnormid hea maine või laitmatu reputatsiooni nõuete kohta, kaasa arvatud sätted distsiplinaarvastutuse kohta kutsealaste käitumisnormide rikkumise või süüdimõistva kohtuotsuse osas, mis on seotud artiklis 1 nimetatud tegevusega, edastab välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik vastuvõtvale liikmesriigile kogu vajaliku teabe, mis on seotud kutsealaste või halduslike meetmete või distsiplinaarkaristusega, mida selle isiku suhtes on rakendatud, või talle määratud kriminaalkaristusega, kui ta tegutses oma kutsealal oma päritolu- või lähteliikmesriigis.

2. Kui vastuvõtval liikmesriigil on üksikasjalikke andmeid tõsise juhtumi kohta, mis on aset leidnud väljaspool selle territooriumi ning mille puhul on tõenäoline, et see mõjutab asjaomast tegevust selles riigis, võib vastuvõttev liikmesriik sellest teavitada välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriiki.

Välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik kontrollib nende andmete õigsust. Kõnealuse riigi asutused teevad otsuse läbiviidava uurimise laadi ja ulatuse kohta ning teavitavad vastuvõtvat

liikmesriiki kõikidest meetmetest, mida nad lõike 1 kohaselt edastatud teabe suhtes sellest tulenevalt rakendavad.

3. Liikmesriigid tagavad edastatud teabe konfidentsiaalsuse.

Artikkel 8

Kui vastuvõttev liikmesriik nõuab mõnd artiklis 1 nimetatud tegevust alustada või sellega tegelda soovivatelt kodanikelt füüsilise või vaimse tervise tõendit, aktsepteerib see riik piisava tõendina välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigis nõutava dokumendi esitamist.

Kui välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik ei kohalda kõnealust tegevust alustada või sellega tegelda soovivate isikute suhtes ühtki sedalaadi nõuet, aktsepteerib vastuvõttev liikmesriik kõnealuse välisriigi kodaniku esitatud tunnistust, mille on välja andnud tema päritolu- või lähteriigi pädev asutus ja mis vastab vastuvõtvas liikmesriigis väljaantud tunnistustele.

Artikkel 9

Artiklites 6, 7 ja 8 nimetatud dokumente ei või esitada hiljem kui kolm kuud pärast nende väljaandmise kuupäeva.

Artikkel 10

1. Artiklitele 6, 7 ja 8 vastav menetlus, millega lubatakse asjaomasel isikul alustada artiklis 1 nimetatud tegevust, tuleb lõpule viia nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt kolme kuu möödumisel kõikide selle isikuga seotud dokumentide esitamisest, ilma et see piiraks võimalike edasikaebamistega seotud viivituste kohaldamist kõnealuse menetluse lõppemisel.

2. Artikli 6 lõikes 3 ja artikli 7 lõikes 2 nimetatud juhtudel katkestab uue läbivaatamise taotlus lõikes 1 ettenähtud ajavahemiku.

Konsulteritav liikmesriik annab oma vastuse kolme kuu jooksul. Kui ta seda ei tee, võib vastuvõttev liikmesriik võtta meetmeid tulenevalt oma põhjalikest teadmistest asjaomases tõsisest küsimuses.

Vastuse saamisel või ajavahemiku lõppemisel jätkab vastuvõttev liikmesriik lõikes 1 nimetatud menetlust.

Artikkel 11

Kui vastuvõttev liikmesriik nõuab artiklis 1 nimetatud tegevust alustada või jätkata soovivatelt kodanikelt vannet või töötust ja kui teiste liikmesriikide kodanikud ei saa vannet või

töotust sellisel kujul kasutada, tagab vastuvõttev liikmesriik, et asjaomastele isikutele pakutakse võimalust anda sobilik ja samaväärne vanne või töotus.

B. Teenuste osutamise seotud erisätted

Artikkel 12

1. Kui liikmesriik nõuab artiklis 1 nimetatud tegevust alustada või sellega tegelda soovivatelt kodanikelt kutseorganisatsiooni või -organi luba, liikmesust või registrisse kandmist, vabastab see liikmesriik teenuste osutamise korral liikmesriikide kodanikud selle nõude täitmisest.

Asjaomasel isikul on teenuste osutamisel samad õigused ja kohused nagu vastuvõtva liikmesriigi kodanikul; eelkõige peab ta täitma selles liikmesriigis kohaldatavaid kutse- ja haldusalaseid tegutsemiseeskirju.

Sel eesmärgil ja lisaks lõikes 2 nimetatud teenuste osutamist käsitlevale avaldusele võivad liikmesriigid nende territooriumil kehtivate ametialase käitumisega seotud sätete rakendamise võimaldamiseks nõuda automaatset ajutist registrisse kandmist või kutseorganisatsiooni või -organi formaalset liikmesust või registrisse kandmist, tingimusel et kõnealune registrisse kandmine või liikmesus ei lükka edasi ega raskenda mingil viisil teenuste osutamist ega tekita teenuseid osutavale isikule lisakulusid.

Kui vastuvõttev liikmesriik võtab vastu teisele lõigule vastava meetme või talle saavad teatavaks asjaolud, mis on nende sätetega vastuolus, teavitab ta sellest viivitamata liikmesriiki, kus asjaomane isik on registrisse kantud.

2. Vastuvõttev liikmesriik võib nõuda, et asjaomane isik esitaks pädevatele asutustele eelneva avalduse, mis käsitleb tema teenuste osutamist, kui see on seotud tema ajutise viibimisega kõnealuse liikmesriigi territooriumil. Vastuvõttev liikmesriik võib igal juhul nõuda, et mõnes teises liikmesriigis asuv veterinaararst esitaks eelneva avalduse selliste teenuste osutamise puhul, mis on seotud retseptide või veterinaariaalaste tunnistuste väljaandmisega ilma loomade läbivaatusega, tingimusel et see on lubatud vastuvõtva liikmesriigi õigus- ja haldusnormide ning kutsealaste eeskirjadega.

Sellist eelnevat avaldust nõudev liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et vajaduse korral oleks võimalus esitada avaldus, mis käsitleb mitmeid teenuseid, mida osutatakse ühes ja samas piirkonnas ühele või mitmele teenusesaajale maksimaalselt ühe aasta jooksul.

Kiireloomulistel juhtudel võib selle avalduse esitada nii kiiresti kui võimalik pärast teenuste osutamist.

3. Lõigete 1 ja 2 alusel võib vastuvõttev liikmesriik nõuda asjaomaselt isikult ühe või mitme järgmisi andmeid sisaldava dokumendi esitamist:

— lõikes 2 nimetatud avaldus,

— tunnistus selle kohta, et asjaomane isik jätkab seaduslikult kõnealust tegevust liikmesriigis, kus ta on registrisse kantud,

— tunnistus selle kohta, et asjaomasel isikul on üks või enam käesolevas direktiivis nimetatud diplomit, tunnistust või muud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti, mis on vajalikud kõnealuste teenuste osutamiseks.

4. Lõikes 3 ettenähtud dokumenti või dokumente ei või esitada hiljem kui kaksteist kuud pärast nende väljaandmise kuupäeva.

5. Kui liikmesriik ajutiselt või alaliselt võtab oma kodanikult või oma territooriumil registrisse kantud teise liikmesriigi kodanikult õiguse jätkata täielikult või osaliselt artiklis 1 nimetatud tegevust, tagab ta vastavalt olukorrale lõike 3 teises taandes nimetatud tunnistuse ajutise või alalise tagasivõtmise.

C. Sätted, mis käsitlevad nii asutamiseõigust kui ka teenuste osutamise vabadust

Artikkel 13

Kui vastuvõtvas liikmesriigis on mõne artiklis 1 nimetatud tegevusega seotud kutsenimetuse kasutamine eeskirjadega reguleeritud, kasutavad artiklites 2 ja 4 sätestatud tingimustele vastavad teise liikmesriigi kodanikud seda vastuvõtva liikmesriigi kutsenimetust, mis selles riigis vastab kõnealuste kvalifikatsioonitingimustele, ning kasutavad lühendatud nimetust.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et asjaomased isikud saaksid teavet vastuvõtva liikmesriigi veterinaariaalaste õigusaktide ja vajaduse korral kutse-eetika kohta.

Selleks võivad liikmesriigid luua teabekeskusi, kust need isikud võivad vajaliku teabe saada. Asutamise puhul võivad vastuvõtavad

liikmesriigid nõuda, et asjaomased isikud võtaksid nende keskus-
tega ühendust.

2. Liikmesriigid võivad luua lõikes 1 nimetatud keskusi pädevate
asutuste ja organite juures, mille nad peavad määrama artikli 18
lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

3. Liikmesriigid kannavad vajaduse korral hoolt selle eest, et
asjaomased isikud omandavad endi ja tarbijate huvides keeleos-
kused, mis on vajalikud nende kutsealal töötamiseks vastuvõtvast
liikmesriigis.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda
teise liikmesriigi pädevatelt asutustelt selles liikmesriigis
väljaantud II peatükis nimetatud diplomite, tunnistuste ja muude
kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide õigsuse kinnitamist,
samuti kinnitust, et asjaomane isik on täitnud kõik direktiivis
78/1027/EMÜ ettenähtud koolitusnõuded.

Artikkel 16

Liikmesriigid määravad artikli 18 lõikes 1 sätestatud tähtaja
jooksul asutused ja organid, kellel on õigus diplomeid, tunnistusi
ja muid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente ning käesolevas

direktiivis nimetatud dokumente ja teavet välja anda ja vastu võtta,
ning teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja
komisjonile.

Artikkel 17

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka nende liikmesriikide
kodanike suhtes, kes määruse (EMÜ) nr 1612/68 kohaselt
tegelevad või kavatsesid tegelda artiklis 1 nimetatud tegevusega
palgatöötajatena.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud
meetmed kahe aasta jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest
ning teavitavad sellest viivitamata komisjoni.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga
reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste sise-
riiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 18. detsember 1978

Nõukogu nimel

eesistuja

H.-D. GENSCHER